

Kinszki Gábor A Duna Parton

Ez itt Gábor, a pokrócon. Itt olyan 3 éves lehet és a kép Nógrádverőcén készült, a Duna-parton. Itt a lejárati lépcső, ahol mentünk le a Dunához, és ez gondolom, hogy a Gabinak a cipője lehet, amit ott letett, mielőtt lement leülni. A Duna ugye, ha jött egy hajó, akkor nagy hullámok vetett, biztos így ki volt alakítva, hogy a cipő az legyen ott kint nehogy elvigye a hullám..

Mindig ugyanarra a helyre jártunk. Nagyon jóban voltunk azokkal, akiktől béreltük a házacskát, egy tanító volt, a Szilágyiék, és ezt 500 pengőért egész évre kibérelték a szüleim, a házikó állt összesen egy szobából, tehát ilyen kis pavilonszerű volt. A háznak volt egy verandája. Egy szoba és egy veranda. Nem volt konyha, a verandán főzött anyukám, vagy ha jó idő volt, kinn a kertben.

Volt nekik volt egy nagy-nagy gyümölcsösük, az 500-ban az is benne volt, hogy mi korlátlan ehetünk gyümölcsöt. Észre se lehetett venni, hogy mi onnan leszedjük. Tehát bármit, imádtuk azt, hogy csak szedtük a fáról az almát, az őszibarackot, körtét, szilvát, diót és már lehetett is enni.

Nagyon jó volt ott lenni. A Duna, hát az zseniális dolog volt. Mi általában reggel lementünk és akkor egész nap ott voltunk. Este fölmentünk. Anyukám hozott le ennivalót, megfőzött dolgot, tehát mit tudom én főzeléket, akkor az ott megettük. Apukám meg este jött és akkor volt még este meleg vacsora. Árnyék is volt a falnál, lent a parton, ott lehetett aludni.